

32001L0044

28.6.2001

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

L 175/17

ДИРЕКТИВА 2001/44/ЕО НА СЪВЕТА**от 15 юни 2001 година**

за изменение на Директива 76/308/ЕИО относно взаимопомощта при изплащането на вземания, произтичащи от операции, представляващи част от системата за финансиране на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието, както и от селскостопански такси и мита, и на данък добавена стойност и на някои видове акциз

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално членове 93 и 94 от него,

като взе предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽²⁾,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽³⁾,

като има предвид, че:

- (1) Съществуващите разпоредби относно взаимопомощта при събирането, посочени в Директива 76/308/ЕИО ⁽⁴⁾, следва да бъдат променени в отговор на заплахата за финансовите интереси на Общността и на държавите-членки, както и на вътрешния пазар, появила се в резултат от разрастването на измамите.
- (2) В контекста на вътрешния пазар националните финансови интереси и тези на Общността стават все по-застрашени от измами и следователно трябва да бъдат защитени с цел по-добро запазване на конкурентноспособността и фискалния неутралитет на вътрешния пазар.
- (3) За да се постигне по-добра защита на финансовите интереси на държавите-членки и на неутралитета на вътрешния пазар, обхватът на Директива 76/308/ЕИО относно взаимопомощта следва да бъде разширен и да включи вземанията за някои данъци върху дохода и имуществото, както и данъците върху застрахователните премии.
- (4) За да се позволи по-ефикасно и ефективно събиране на вземания, за които е подадена молба за събиране, документът, позволяващ изпълнение на вземането, по принцип следва да се счита за документ на държавата-членка по местонахождение на запитвания орган.
- (5) Използването на взаимопомощта при събирането не може, освен в изключителни обстоятелства, да се основава на финансови ползи или интерес от получените резултати, но в случаите, когато събирането представлява конкретен проблем, държавите-членки следва да могат да съгласуват условията за възстановяване.
- (6) Необходимите мерки за прилагане на настоящата директива следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. относно

установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽⁵⁾.

(7) Директива 76/308/ЕИО следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

С настоящото Директива 76/308/ЕИО се изменя, както следва:

1. Заглавието се заменя със следното:

„Директива 76/308/ЕИО на Съвета от 15 март 1976 година относно взаимопомощта при събиране на вземания, свързани с някои видове налози, мита, данъци и други мерки.“

2. Член 2 се заменя със следния текст:

„Член 2

Настоящата директива се прилага спрямо всички вземания, свързани със:

- а) възстановявания, интервенции и други мерки, съставляващи част от системата за пълно или частично финансиране на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието, включително и на суми, подлежащи на събиране във връзка с тези действия;
- б) налози и други такси, предвидени съгласно общата организация на пазара в сектор захар;
- в) вносни мита;
- г) износни мита;
- д) данък добавена стойност;
- е) акциз върху:
 - обработения тютюн,
 - алкохола и алкохолните напитки,
 - минералните масла;
- ж) данъци върху доходите и имуществото;
- з) данъци върху застрахователните премии;
- и) лихви, административни наказания и глоби, и разходите, извършени във връзка с вземанията, посочени в букви а)–з), с изключение на санкции от наказателен характер, съгласно действащото законодателство в държавата-членка по местонахождение на запитвания орган.“

⁽¹⁾ ОВ С 269, 28.8.1998 г., стр. 16, и ОВ С 179, 24.6.1999 г., стр. 6.

⁽²⁾ ОВ С 150, 28.5.1999 г., стр. 621, и становище от 16.5.2001 г. (все още не публикувано в Официален вестник).

⁽³⁾ ОВ С 101, 12.4.1999 г., стр. 26.

⁽⁴⁾ ОВ L 73, 19.3.1976 г., стр. 18. Директива, последно изменена с Акта за присъединяване от 1994 г.

⁽⁵⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

3. Към член 3 се добавят следните тирета:

„— „вносни мита“ означава мита и такси, които имат еквивалентен ефект върху вноса, и вносни такси, предвидени в рамките на общата селскостопанска политика или на конкретните мерки относно някои стоки, получени в резултат от обработката на земеделски продукти,

— „износни мита“ означава мита и такси, които имат еквивалентен ефект върху износа, и износни такси, предвидени в рамките на общата селскостопанска политика или на конкретните мерки относно някои стоки, получени в резултат от обработката на земеделски продукти,

— „данъци върху доходите и имуществото“ означава изброените в член 1, параграф 3 от Директива 77/799/ЕИО (*), във връзка с член 1, параграф 4 от същата директива,

— „данъци върху застрахователните премии“ означава:

в Австрия:	(i) Versicherungssteuer (ii) Feuerschutzsteuer
в Белгия:	(i) Taxe annuelle sur les contrats d'assurance (ii) Jaarlijkse taks op de verzekeringcontracten
в Германия:	(i) Versicherungssteuer (ii) Feuerschutzsteuer
в Дания:	(i) Afgift af lystfartøjsforsikringer (ii) Afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v. (iii) Stempelafgift af forsikringspræmier
в Испания:	Impuesto sobre la prima de seguros
в Гърция:	(i) Φόρος κύκλου εργασιών (Ф.К.Е) (ii) Τέλη Χαρτοσήμου
във Франция:	Taxe sur les conventions d'assurances
във Финландия:	(i) Eräistä vakuutusmaksuista suoritettava vero/skatt på vissa försäkringspremier (ii) Palosuojelumaksu/brandskyddsavgift
в Италия:	Imposte sulle assicurazioni private ed i contratti vitalizi di cui alla legge 29.10.1967 No 1216
в Ирландия:	levy on insurance premiums
в Люксембург:	(i) Impôt sur les assurances (ii) Impôt dans l'intérêt du service d'incendie

в Нидерландия:

Assurantiebelasting

в Португалия:

Imposto de selo sobre os prémios de seguros

в Швеция:

none

в Обединеното кралство:

insurance premium tax (IPT).

Настоящата директива се прилага също и спрямо вземания, свързани с идентични или аналогични данъци, които допълват или заместват данъците върху застрахователните премии, посочени в шесто тире. Компетентните органи на държавите-членки съгласуват помежду си и с Комисията датите на влизане в сила на такива данъци.

(*) Директива 77/799/ЕИО на Съвета от 19 декември 1977 г. относно взаимопомощта между компетентните органи в държавите-членки в областта на прякото данъчно облагане (ОВ L 336, 27.12.1977 г., стр. 15). Директива, последно изменена с Акта за присъединяване от 1994 г.“

4. В член 4, параграф 2, думите „името и адреса“ се заменят с: „името, адреса и всякаква друга приложима информация, свързана с идентифицирането, до която запитващият орган обикновено има достъп“.

5. В член 5, параграф 2, думите „името и адреса“ се заменят с: „името, адреса и всякаква друга приложима информация, свързана с идентифицирането, до която запитващият орган обикновено има достъп“.

6. Членове 7, 8, 9 и 10 се заменят със следното:

„Член 7

1. Молбата за събиране на вземане, адресирана от запитващия орган до запитвания орган, трябва да бъде придружена от официално или легализирано копие на документа, позволяващ нейното прилагане, издаден в държавата-членка по местонахождение на запитващия орган и, ако е приложимо, от оригинал или легализирано копие на други документи, необходими за събирането.

2. Запитващият орган няма право да подава молба за събиране, освен ако:

a) вземането и/или документът, позволяващ неговото изпълнение, не се оспорва в държава-членка по местонахождение, освен в случаите на прилагане на член 12, параграф 2, втора алинея,

b) е приложил в държавата-членка по местонахождение съответните възможни процедури за събиране, въз основа на документа, посочен в параграф 1, и предприетите мерки няма да доведат до пълно събиране на вземането.

3. Молбата за събиране посочва:

a) име, адрес и всякаква друга приложима информация, свързана с идентифицирането на съответното лице и/или на третата страна, притежаваша неговите активи;

- б) име, адрес и всякаква друга приложима информация, свързана с идентифицирането на запитващия орган;
- в) документа с изпълнителното основание, позволяващ събирането на вземането, издаден в държавата-членка по местонахождение на запитващия орган;
- г) характер и размер на вземането, включително главница, лихва и всякакви други наложени наказания, глоби и дължими разходи, деноминирани във валутните единици на държавите-членки по местонахождение на двата органа;
- д) дата на уведомяване на получателя относно документа от запитващия орган и/или от запитвания орган;
- е) дата и срок, през който изпълнението е възможно съгласно действащото законодателство в държавата-членка по местонахождение на запитващия орган;
- ж) всякаква друга приложима информация.

4. Молбата за събиране съдържа също и декларация от запитващия орган в потвърждение на факта, че условията, предвидени в параграф 2, са изпълнени.

5. Незабавно след като всякаква приложима информация по въпроса, довел до молбата за събиране, стане известна на запитващия орган, той я препраща до запитвания орган.

Член 8

1. Документът, позволяващ събиране на вземането, се признава директно и автоматично се счита за документ, позволяващ събиране на вземане на държавата-членка по местонахождение на запитвания орган.

2. Независимо от параграф 1, документът, позволяващ събиране на вземането, може, ако е целесъобразно и в съответствие с действащите разпоредби в държавата-членка по местонахождение на запитвания орган, да бъде приет, признат, допълнен или заменен с документ, който дава право за изпълнение на територията на тази държава-членка.

В срок от три месеца от датата на получаване на молбата за събиране, държавите-членки полагат усилия да извършат формалностите по приемането, признаването, допълването или замяната на документа с изпълнителното основание, освен в случаите, когато се прилага трета алинея. Те не могат да издадат отказ, ако документът, позволяващ изпълнението, е надлежно съставен. Запитваният орган уведомява запитващия орган относно основанията за неспазването на срока от три месеца.

Ако някоя от тези формалности бъде подложена на оспорване във връзка с вземане и/или с документа, позволяващ изпълнението, който е издаден от запитващия орган, се прилага член 12.

Член 9

1. Вземането се събира във валутните единици на държавата-членка по местонахождение на запитвания орган. Запитваният орган изпраща на запитващия орган цялата сума по вземането, която е могъл да събере.

2. Запитваният орган има право, в случай че законите, подзаконовите актове или административните практики, действащи в държавата-членка по местонахождението му позволяват това и след консултации със запитващия орган, да даде срок на длъжника да заплати или нареди плащане на части. Лихвата, начислена от запитвания орган по време на този допълнителен срок, също следва да бъде изпратена на държавата-членка по местонахождение на запитващия орган.

От датата, на която документът, позволяващ изпълнение на събирането на вземането, е пряко признат или приет, признат, допълнен или заменен в съответствие с член 8, се начислява лихва за забавяне на плащането съгласно законите, подзаконовите актове или административните практики, действащи в държавата-членка по местонахождение на запитвания орган и също така се изпраща на държавата-членка по местонахождение на запитващия орган.

Член 10

Независимо от разпоредбите на член 6, параграф 2, вземанията, подлежащи на събиране, може и да не се ползват с привилегиите, предвидени за подобни вземания, възникнали в държавата-членка по местонахождение на запитвания орган.“

7. Член 12, параграф 2 се изменя, както следва:

- а) към първото изречение се добавя следният текст:
„освен ако запитващият орган не пожелае друго в съответствие с втора алинея“;
- б) добавя се следната алинея:

„Независимо от разпоредбите на параграф 2, първа алинея, запитващият орган има право в съответствие със законите, подзаконовите актове или административните практики, действащи в държавата-членка по местонахождението му, да поиска от запитвания орган събирането на съответното оспорено вземане дотолкова, доколкото законите, подзаконовите актове или административните практики, действащи в държавата-членка по местонахождение на запитвания орган, позволяват подобни действия. Ако резултатът от оспорването се окаже благоприятен за длъжника, запитващият орган носи отговорност за възстановяването на всички събрани суми, както и на дължимата компенсация в съответствие с действащото законодателство в държавата-членка по местонахождение на запитвания орган.“

8. Член 14, параграф 1 се заменя със следния текст:

„Запитваният орган не е задължен:

- а) да предоставя взаимопомощта, предвидена в членове от 6 до 13, в случай че поради състоянието на длъжника събирането на вземането може да създаде сериозни икономически или социални затруднения в държавата-членка по местонахождение на органа, дотолкова доколкото законите, подзаконовите актове или административните практики, действащи в държавата-членка по местонахождение на запитвания орган, позволяват подобни действия относно подобни вземания от национален мащаб;

- б) да предоставя взаимопомощта, предвидена в членовете 4—13, в случай че първоначалната молба съгласно членовете 4, 5 и 6 се отнася за вземания отпреди повече от пет години, датиращи за периода отпреди изготвянето на документа, позволяващ събирането съгласно законите, подзаконовите актове или административните практики, действащи в държавата-членка по местонахождение на запитвания орган, до датата на молбата. Все пак, в случаите на оспорване на вземането или на документа, срокът започва да тече от момента, в който държавата, която подава молбата, установи, че вземането или заповедта за изпълнение, позволяващи събирането, повече не подлежат на оспорване.“
9. В член 17 думите „и приложимите документи“ се заменят с текста „документът, позволяващ изпълнението и другите приложими документи“.
10. Член 18 се заменя със следния текст:

„Член 18

1. Запитваният орган събира от съответното лице също така всички разходи по събирането и си запазва сумата, в съответствие със законовата и подзаконова уредба в държавата-членка по местонахождението му, приложима към подобни вземания.

2. Държавите-членки се отказват взаимно от всякакви претенции една спрямо друга относно възстановяване на разходите, произтичащи от взаимопомощта, която си оказват в съответствие с настоящата директива.

3. В случаите когато събирането представлява специална трудност, свързано е с разходи в особено големи размери или с борбата с организираната престъпност, запитваният орган и запитваният орган имат право да договорят процедура за възстановяване, която е специфична за съответните случаи.

4. Държавата-членка по местонахождение на запитвания орган продължава да носи отговорност към държавата-членка по местонахождение на запитвания орган относно всякакви разходи или загуби, причинени в резултат от действия, считани за неоснователни по отношение на съдържанието на вземането или на валидността на документа, издаден от запитвания орган.“

11. Член 20 се заменя със следния текст:

„Член 20

1. Дейността на Комисията се подпомага от комитет по събирането (наричан по-нататък „комитетът“), съставен от представители на държавите-членки и председателстван от представител на Комисията

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членовете 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО.

Срокът, предвиден в член 5, параграф 6 на Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.

3. Комитетът приема свой процедурен правилник.“

12. Член 22 се заменя със следния текст:

„Член 22

Подробните правила за прилагане на член 4, параграфи 2 и 4, член 5, параграфи 2 и 3 и членове 7, 8, 9, 11, член 12, параграфи 1 и 2, член 14, член 18, параграф 3 и член 25 и за определяне на начина на кореспонденция между органите, правилата за конвертиране и прехвърляне на събраните суми, както и за определяне на минимален размер на вземанията, които могат да доведат до подаване на молба за взаимопомощ, се приемат в съответствие с разпоредбите на член 20, параграф 2.“

13. Към член 25 се добавя следният параграф:

„Всяка държава-членка ежегодно информира Комисията относно броя на молбите за информация, уведомяване и събиране, изпратени и получени всяка година, размера на вземанията и на събраните суми. Комисията се отчита на Европейския парламент и на Съвета два пъти в годината относно възползването от настоящите разпоредби и получените резултати.“

Член 2

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, не по-късно от 30 юни 2002 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, последните съдържат позоваване на настоящата директива или то се прави при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки изпращат на Комисията текстовете на основните разпоредби от националното си законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива, заедно с таблица на съответствието на разпоредбите на настоящата директива с тези, които са приети от националното законодателство.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила на 20-ия ден след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейските общности.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Гьотеборг на 15 юни 2001 година.

За Съвета

Председател

B. RINGHOLM